

การจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็น ฐานต่อทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง

A Study on the Effects of Model-based Inquiry Pedagogy on 21st Learning and Innovation Skills of the Students Grade 3 in a Virtual Science Classroom

ดารินทร์ ใต้พร¹, ชาญเรืองฤทธิ์ จันทรนอก^{2*}, แหวดาว ดาทอง², ดวงสุดา โชคเฉลิมวงศ์²
Darin Daiporn¹, Chanruangrit Channok^{2*}, Waewdao Dathong²,
Duangsuda Chokchaloemwong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะ
โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อมีการเรียนตามแนวคิด
การสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง 2) เปรียบเทียบทักษะใน
ศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมก่อนและหลังเรียนเมื่อมีการจัดการเรียนการสอนตาม
แนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครราชสีมา
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 2 ห้อง ห้องละ 30 คน
รวม 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดย
ใช้แบบจำลองเป็นฐานจำนวน 9 แผน 14 คาบ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ชนิดมาตราประมาณค่าและชนิดเชิงพฤติกรรม

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลอง
เป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 33.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
2.59 คิดเป็นร้อยละ 82.83 ซึ่งผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ผลสัมฤทธิ์ทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมเชิงประมาณค่า ค่าเฉลี่ย เท่ากับ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

² คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

¹ M.Ed. Student of science Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

² Faculty of Science and Technology, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author)

36.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.08 คิดเป็นร้อยละ 73.33 ค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมเชิงเชิงฤติกรรมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.08 คิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน ทักษะในศตวรรษที่ 21

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare learning achievement of the students Grade 9 before and after using model-based inquiry in a virtual science Classroom 2) compare the 21st century learning skills of the students Grade 9 before and after using model-based inquiry in a virtual science Classroom. The Students were chosen by Purposive Sampling of Grade 9 semester 2 Academic Year 2021 Nakhon ratchasima sport school of. 2 rooms, 30 people per room, total 60 people. Tools used in learning management. The teaching model was based on the concept of model-based investigation of 9 plans, 14 sessions, and the tools used for collect data were the 21st century skills scale, estimator type and behavioral type.

The results showed that the results after learning management by searching for knowledge using a model as a base in a virtual science classroom were mean equal to 33.13 and standard deviation of 2.59 or 82.83 percent. It was statistically significant at the.05 level. 21st century skills achievement in learning skills and estimating innovation means 36.67 and standard deviation is 4.08 or 73.33% Mean 21st century skills achievement in learning skills and innovation The mean behavioral mean was 36.67 and the standard deviation was 4.08, representing 73.33%. The achievement of 21st century skills in learning and innovation skills after learning higher than before learning was significantly at the.05 level

Keywords: model-based inquiry, 21st century skills

บทนำ

ยุคข้อมูลข่าวสารและการกระจายความรู้ วิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ (STEM) ขณะนี้ได้รับ

การยกย่องว่าเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีและวิธีการ ปฏิบัติในการบรรลุนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ผู้เชี่ยวชาญด้าน STEM จะเป็นตัวกำหนดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอุตสาหกรรมในตลาดโลก หลายประเทศที่พัฒนาแล้วมีความ

ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา STEM ซึ่งในปัจจุบันประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประกาศใช้กรอบแนวคิดการเรียนวิทยาศาสตร์สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานฉบับใหม่ และมาตรฐานวิทยาศาสตร์ยุคต่อไปตามรากฐานของการศึกษา STEM เป็นตัวอย่างที่มีชื่อเสียงมากขึ้น นโยบายและมาตรฐานเหล่านี้ไม่เพียง แต่มุ่งเน้นไปที่ความพยายามในทางปฏิบัติของทั้งด้านวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ แต่ยังให้ความสำคัญกับการใช้คณิตศาสตร์และการคำนวณเพิ่มเติมเพื่อรวมถึงการออกแบบทางวิศวกรรมและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิศวกรรม, วิทยาศาสตร์, เทคโนโลยีและสังคมในแนวคิดหลักของ STEM มาตรการเหล่านี้เปิดเผยโปรแกรมที่มีความทะเยนในการบูรณาการวิชา STEM เพื่อพัฒนาการศึกษาวิทยาศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา

แบบจำลองทางวิทยาศาสตร์เป็นตัวแทนของลักษณะการทำงานของโลกทั้งใบ นักวิทยาศาสตร์สร้างแบบจำลองในรูปแบบของ อุปมา ภาพวาดแนวคิด ไดอะแกรม กราฟ แผนที่ การสร้างทางกายภาพและการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นวิธีการอธิบายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบของระบบที่มีตั้งแต่เซลล์จนถึงกาแลคซีรวมถึงกระบวนการทางธรรมชาติ (Windschitl & Thompson, 2006)

การสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับความพยายามในการปฏิรูปการศึกษาทั่วโลกในช่วงหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมามีวัตถุประสงค์ของการใช้สถานการณ์จริงในการศึกษาทางวิทยาศาสตร์คือเพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์เข้าใจธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และได้รับการอบรมทางวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นและมีความคิดสร้างสรรค์ มาตรฐานหลักสูตรใหม่ได้สนับสนุนการสอบถาม

ทางวิทยาศาสตร์อย่างชัดเจนว่าเป็นวิธีการพัฒนาทักษะการสืบเสาะและนวัตกรรมของนักเรียน มีการให้คำจำกัดความทางวิชาการสามข้อสำหรับการสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์: (1) งานที่นักวิทยาศาสตร์ทำ; (2) การพัฒนาความรู้และความคิดทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (3) กระบวนการสอนและการเรียนรู้ มาตรฐานการศึกษาวิทยาศาสตร์แห่งชาติของชาวอเมริกันมุ่งเน้นไปที่คำจำกัดความทั้งสามด้วยคำอธิบายของการสอบถามทางวิทยาศาสตร์ว่า ways ‘วิธีที่หลากหลายที่นักวิทยาศาสตร์ศึกษาโลกธรรมชาติและเสนอคำอธิบายตามหลักฐานที่ได้จากงานของพวกเขา การการสืบเสาะยังหมายถึงกิจกรรมของนักเรียนที่พวกเขาพัฒนาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดทางวิทยาศาสตร์รวมถึงความเข้าใจว่านักวิทยาศาสตร์ศึกษาโลกธรรมชาติอย่างไร (National Research Council [NRC], 1996)

ด้วยการพัฒนาทฤษฎีทางเทคนิคต่างๆ ที่นำมาใช้การสอนและการปรากฏตัวของเทคโนโลยีการจำลองเสมือน (Jou & Wu, 2012) แนวทางใหม่ของการจำลองเสมือนได้กลายเป็นพร้อมสำหรับการสอนวิชาฟิสิกส์ การจำลองเสมือนเป็นเทคโนโลยีที่ใช้หลักการจำลองข้อมูลการวิเคราะห์ระบบการออกแบบและเทคนิคอื่นๆ (Makitalo *et al.*, 2005) มันเป็นเขตข้อมูลทางเทคนิคแบบบูรณาการที่ใช้คอมพิวเตอร์และเครื่องมือตอบสนองทางร่างกายต่างๆ เพื่อสร้างระบบแบบจำลองสำหรับการทดลองในระบบจริงหรือจินตภาพ (Clark & Menekse, 2009) การจำลองเสมือนที่ดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์สามารถนำไปใช้ได้ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติหรือวิชามนุษยศาสตร์ใดๆ สำหรับการดำเนินการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบการวางแผนเชิงเส้นและไม่เชิงเส้น การทำนายการตัดสินใจและการจัดการรวมถึง

การฝึกอบรมในห้องปฏิบัติการ (Jou *et al.*, 2014) และมีความสำคัญมากขึ้นในการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การสอนที่สำคัญที่สุดสำหรับการจำลองเสมือนจะเป็นการสร้างหลักสูตรห้องปฏิบัติการเสมือนจริงซึ่งหมายถึงการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ของสภาพแวดล้อมการทดลองและกระบวนการที่ผู้สอนหรือนักเรียนสามารถนำไปใช้ในการทดลองโดยใช้ส่วนต่อประสานคอมพิวเตอร์

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นองค์ประกอบหนึ่งเพื่อส่งเสริมทักษะทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การวิจัยนี้มุ่งที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้วยการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์เสมือนจริงเพื่อเป็นแนวทางในการนำมาใช้จัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ และส่งเสริมให้เป็นผู้รู้ทางวิทยาศาสตร์อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของวิทยาศาสตร์ศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สร้างรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง
2. เปรียบเทียบทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมก่อนและหลังเรียน ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง

สมมุติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเมื่อมีการจัดการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง
2. ทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเมื่อมีการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

- รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือน

ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม

วิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental design) ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการสอบก่อนและหลัง (One group pretest-posttest design) โดยมีแผนการทดลอง ดังนี้

T_1	X	T_2
-------	---	-------

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

X หมายถึง การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนในโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 30 คน รวม 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบ

สอบโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานจำนวน 9 แผน 14 คาบ

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องปฏิกิริยาเคมี

2.2 แบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ชนิดมาตรฐานประมาณค่าและชนิดเชิงพฤติกรรม (น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์, 2556)

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.1.1 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากคู่มือครู และแบบวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน แล้วนำมาจัดสาระเพื่อใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 14 คาบ จำนวน คาบละ 50 นาที

3.1.2 กำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีและหลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสืบสอบโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และประมวลสาระสำคัญจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความสามารถในการเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนำมาสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.1.3 กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบโดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน ของนักเรียนในห้องปฏิบัติการสถานการณ์จำลองทางวิทยาศาสตร์โดยองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอน

3.1.4 นำองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมาสร้างความสัมพันธ์ จัดเรียงลำดับองค์ประกอบ เขียนรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอน

3.1.5 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นแต่ละแผนประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหา/สาระ กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.1.6 การปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ การเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน

3.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี

3.2.2 ร่างตัวบ่งชี้สร้างแบบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือก ตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความ ยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.24-0.75 และค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.84

3.2.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.2.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ แก้ไขและให้ข้อเสนอแนะโดยกำหนดคุณสมบัติ ของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญด้าน การสอนวิทยาศาสตร์จากนั้นนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 30 คน

3.2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนมาวิเคราะห์รายชื่อเพื่อหาคุณภาพของแบบ ทดสอบพิจารณาข้อที่มีความยากง่าย (p) ละ อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าความ ยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.24-0.75 และค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.84

3.3 การสร้างและประเมินของทักษะใน ศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ชนิดมาตรฐานค่าและชนิดมาตรฐานค่า เชิงพฤติกรรม

3.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

3.3.2 ร่างตัวบ่งชี้ทักษะแห่งศตวรรษ ที่ 21 และสร้างแบบวัดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

3.3.3 นำแบบวัดทักษะแห่งศตวรรษ ที่ 21 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.3.4 นำแบบวัดทักษะแห่งศตวรรษ ที่ 21 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ แก้ไขและให้ข้อเสนอแนะโดยกำหนดคุณสมบัติ ของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญด้าน การสอนวิทยาศาสตร์จากนั้นนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.5 นำแบบวัดทักษะแห่งศตวรรษ ที่ 21 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 30 คน

3.3.6 นำแบบวัดทักษะแห่งศตวรรษ ที่ 21 มาวิเคราะห์รายชื่อเพื่อหาคุณภาพของ แบบทดสอบพิจารณาข้อที่มีความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

4. การดำเนินการวิจัย

4.1 แนะนำการจัดการเรียนการสอนตาม รูปแบบที่พัฒนาขึ้น และสาธิตขั้นตอนต่างๆ ใน การเรียนพร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียน และเงื่อนไขในการเรียนให้กลุ่มทดลองทราบ

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความ สามารถทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นของรูปแบบเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบสอบโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานโดยในแต่ละห้องใช้เวลาในการเรียนทั้งหมดรวม 14 คาบ คาบละ 50 นาที

4.4 การดำเนินการหลังทดลอง หลังจากการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยทดสอบโดยใช้แบบวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความสามารถในการใช้ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

4.5 นำคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การหาค่าสถิติพื้นฐาน คำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ

5.2 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for one sample) (Tanya, 2012, p. 106)

5.3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for dependent)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง

มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.36 คิดเป็นร้อยละ 29.17 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.59 คิดเป็นร้อยละ 82.83

จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน (40)	30	40	11.57	2.36	34.95*	.00
หลังเรียน (40)	30	40	33.13	2.59		

*p<.05

จากตารางที่ 1 พบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงนักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงประมาณค่าและเชิงพฤติกรรม ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม โดยการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง

ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 เรื่องปฏิกิริยา

เคมี ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ โดยทำการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที่ (t-test for dependent) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 8.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.74 คิดเป็นร้อยละ 27.78 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง มีคะแนนทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงประมาณค่าด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.8 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.34 คิดเป็นร้อยละ 69.33 ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test คะแนนก่อนและหลังเรียนของทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงประมาณค่าด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	30	8.33	1.77	21.39*	.00
หลังเรียน	30	30	20.80	7.95		

*p<.05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test คะแนนก่อนและหลังเรียนของทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงประมาณค่าด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมแยกออกแต่ละด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	คะแนน เต็ม (30)	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t
		$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.	
การสร้างสรรคนวัตกรรม	10	2.63	26.30	1.16	6.50	65.00	1.50	10.43*
การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา	10	2.67	27.70	1.15	6.83	68.30	1.42	11.12*
การสื่อสารและการร่วมมือ	10	3.03	30.30	0.93	7.47	74.70	1.22	16.17*

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน ในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงนักเรียนมีคะแนนทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงประมาณค่าแยกตามองค์ประกอบได้ดังนี้ (1) การสร้างสรรค์นวัตกรรม ร้อยละ 65.00 (2) การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ร้อยละ 68.30 (3) การสื่อสารและการร่วม

มือ ร้อยละ 74.70 ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบคะแนนทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงพฤติกรรมด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test คะแนนก่อนและหลังเรียนของทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงพฤติกรรมด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	50	18.97	2.08	50.04*	.00
หลังเรียน	30	50	36.67	4.08		

*p<.05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงพฤติกรรมด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะหาความรู้โดยใช้แบบ

จำลองเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงพฤติกรรมด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน ในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกออกแต่ละข้อย่อย

ข้อที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	2.04	0.81	3.44	0.97	4.51*
2	1.66	0.85	3.54	0.65	6.87*
3	1.78	0.68	3.80	0.90	8.72*
4	1.68	0.79	3.88	0.69	1.04*
5	1.62	0.53	3.46	1.15	1.26*
6	1.80	0.67	3.66	0.94	1.01*
7	1.68	0.51	3.54	0.97	6.77*

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะในศตวรรษที่ 21 เชิงพฤติกรรมด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมโดยการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แยกออกแต่ละข้อย่อย (ต่อ)

ข้อที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8	1.70	0.54	3.74	1.01	7.83*
9	2.16	0.68	3.88	0.72	4.57*
10	2.98	0.58	3.66	1.00	1.66*

จากตารางที่ 5 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือข้อ (5) การรู้จักการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุดคือข้อ (9) การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 และคะแนนผลสัมฤทธิ์แต่ละข้อย่อยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อมีการจัดการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ (Moonkam & Moonkam, 2009) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ โดยผู้สอนตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียน

ใช้กระบวนการคิดหาเหตุผลจนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง (Oh & Oh, 2011) ที่กล่าวว่า การจัดการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนโดนให้นักเรียนใช้กระบวนการในการแสวงหาความรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นแนวทางในการตั้งคำถาม สมมติฐาน ควบคุมตัวแปร ออกแบบสำรวจ ตรวจสอบ เก็บรวบรวมข้อมูล และลงข้อสรุป ส่งผลทำให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น การใช้แบบจำลองเป็นฐานเป็นการให้เหตุผลเป็นรากฐานที่สำคัญของการมีวินัยทุกระดับ (Derry, 1999; Frigg & Hartmann S. , 2006; Giere Ronald, 1988; Gilbert *et al.*, 2000) การจำลองเสมือนที่ดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์สามารถนำไปใช้ได้วิทยาศาสตร์ธรรมชาติหรือวิชามนุษยศาสตร์ใดๆ สำหรับการดำเนินการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบการวางแผนเชิงเส้นและไม่เชิงเส้น การทำนายการตัดสินใจและการจัดการรวมถึงการฝึกอบรมในห้องปฏิบัติการ และมีความสำคัญมากขึ้นในการทดลองทางวิทยาศาสตร์ (Jou, Lin, & Wu, 2014) แบบจำลองสามารถเป็นตัวแทนของโครงสร้างทางทฤษฎีที่เป็นนามธรรมหรือความคิด เช่น พีรามิดพลังงานในระบบนิเวศหรือสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยการสังเกตโดยตรง เช่น สิ่งที่อยู่ภายในของโลก อีกทั้งแบบ ส่วนหนึ่ง

ของกระบวนการทางธรรมชาติที่ใช้ในการสร้างคำอธิบายปรากฏการณ์ และแบบจำลองเป็นเครื่องมือของตัวแทนสำหรับการสื่อสารในการอ้างอิงแนวคิด (Romberg *et al.*, 2005 cited in Windschitl *et al.*, 2008 a: 944) ในทางปฏิบัติ ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์จะถูกทดสอบผ่านแบบจำลองหลักฐานของแบบจำลองจะเกี่ยวข้องกับการสังเกต เช่น ผลึกน้ำตาลจะละลายในน้ำร้อนได้เร็วกว่าน้ำเย็น และสนับสนุนคำอธิบายที่ไม่สามารถสังเกตได้ เช่น ควรให้โมเลกุลเคลื่อนที่ได้เร็ว และสลายพันธะระหว่างโมเลกุลของผลึกน้ำตาลได้ง่ายขึ้น (Windschitl & Thompson, 2006: 785) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสวียน ประวรรณภา (2553) ที่ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. เปรียบเทียบทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม เเชิงประมาณค่าและเชิงพฤติกรรมก่อนและหลังเรียน ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ Thanabutra (2017, p. 3) ที่กล่าวว่าการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นการส่งเสริมให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน มีการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้โดยใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผลทำให้ค้นพบความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเองโดยผู้สอนตั้งคำถามประเภทกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดหา

วิธีการแก้ปัญหาได้เองสามารถนำการแก้ปัญหามาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ Sinthaphanon (2015, pp. 49-50) ที่กล่าวว่า “การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ดีวิธีหนึ่ง โดยช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้มีโอกาสได้สำรวจ ค้นหา รวบรวมข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นรู้จักแสดงความคิดเห็นระหว่างกัน มีเหตุผล คิดแก้ปัญหา คิดตัดสินใจ และสร้างสรรค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ได้”

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐานต่อทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในห้องเรียนวิทยาศาสตร์เสมือนจริง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ขอเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะโดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน ที่สามารถจะกระตุ้นความคิดของผู้เรียนให้สามารถสร้างแบบจำลองของตนเองได้นั้น ผู้สอนต้องมีเทคนิคต่างๆ ในการกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิด และสร้างแบบจำลองของตัวเองได้

2. การวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ควรจะมีการแปลผลร่วมกับ การสัมภาษณ์ หรือการสังเกตพฤติกรรม เป็นรายบุคคลอย่างละเอียด เพื่อจะได้ข้อมูลในการวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 อย่างแม่นยำ

เอกสารอ้างอิง

- เสวียน ประวรรณถา. (2553). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง การดำรงชีวิตของพืช กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Clark, D.B., D'Angelo, C.M., & Menekse, M. (2009). Initial structuring of online discussions to improve learning and argumentation: Incorporating students' own explanations as seed comments versus an augmented-preset approach to seeding discussions. *Journal of Science Education and Technology*, 18(4), 321–333.
- Derry, G.N. (1999). *What science is and how it works*. Princeton: Princeton University Press.
- Jou, M., Lin, Y.T., & Wu, D.W. (2014). *Effect of a blended learning environment on student critical thinking and knowledge transformation*. Interactive Learning Environments.
- Mäkitalo, K., Weinberger, A., Häkkinen, P., Järvelä, S., & Fischer, F. (2005). Epistemic cooperation scripts in online learning environments: Fostering learning by reducing uncertainty in discourse?. *Computers in Human Behavior*, 21(4), 603–622.
- Moonkam & Moonkam. (2006). *STEM education monograph series: Attributes of STEM education*. Baltimore, MD: Teaching Institute for Essential Science.
- National Research Council. (2012). *A Framework for K-12 science education: Practices, crosscutting concepts, and core ideas*. Washington, DC: National Academy Press.
- Oh, P.S., & Oh, S.J. (2011). What Teachers of Science Need to Know about Models: An overview. *International Journal of Science Education*, 33(8), 1109-1130.
- Romberg, Carpenter, & Kwako. (2005). A framework for assessing 21st century skills. In Bellanca, J. & Brandt, R. (Eds.). *21st century skills: Rethinking how students learn*. Bloomington: IN: Solution Tree Press.
- Sinthaphanon, S. (2015). *Learning management of Teacher for student in the 21st Century*. Bangkok: 9119 Technique printing. (In Thai)
- Thonabutra, J. (2017). *Applying the 5E knowledge-bases inquisitive learning management for the 21st century*. Retrieved May 14, 2018 from https://www.kroobannok.com/news_file/p20114860835.pdf (In Thai)
- Windschitl, M., & Thompson, J. (2008). Transcending simple forms of school science investigation: The impact of preservice instruction on teachers' understandings of model-based inquiry. *American Educational Research Journal*, 43(4), 783-835.